

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis
Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata**

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Capvt XV. Quibus Authoritatibus probatur Christum esse Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

ceretur ad vitam. Sed purus homo humanum genus redimere non poterat, ut supra dictum est, quia hominis non est opus bonum, sed Dei: bonum enim quod fit in homine, à Deo est, nō ab homine. Ad hoc ergo ut bonum ageret ex se, oportuit eum esse diuinæ naturæ; ex hoc ergo quod Deus homo fuit, bonum opus facere potuit, & non solum actione, sed etiam autoritate, quo genus humanum potuit redimere. Homo igitur factus est, non id destinans esse quod erat, sed assumens quod non erat, non conuertere diuinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum, dicimus hominem factum. Et sicut anima rationalis & caro propter unitatem personæ, unus est homo, quamvis alterius naturæ sit anima, alterius caro: nec anima conuertitur in carnem, nec caro in animam, sed manente virtute naturæ, personæ conseruantur unitas. Ita Deus & homo per unitatem Personæ, unus est Christus, quamvis Deus nec in hominem conuersus fuerit; nec homo in Deum, sed diuisa sit hominis & Dei naturæ, indiuisa Dei & hominis persona, conseruetur & adoretur unitas: neque enim omnia quæ ab aliquo modo sunt aliud quam erant, destinant id esse quod erant. In accidentium enim quorundam alteratione, cum homo niger sit albus, seu albus niger, supertuentur altero, perit omnino alterum; & cum sit ex incertis factus armatus, vel ex nudo induitus, seu ex induto nudus, nihil prorsus in se sic alteratus homo vel accipit vel amittit. Suscepit ergo Deus hominem in unitate Personæ, ingenita honestate sua, non nostra, ex multa necessitate, non sua, sed nostra. Ergo Deus immutabilis secundum quod Deus, mutabilis secundum quod homo; incircumscripturn in diuinitate.

te, circumscripturn in humanitate, inuisibilis secundum diuinitatem, visibilis secundum humanitatem. Et sic non assumitur nomen Dei in vanum, quia Christus non tantum est homo, sed Deus, cui nomen cultusque diuinitatis adscribitur. Nec est reoens vel recenter Deus, qui aeternus Deus & ab aeterno Deus, nec ipse fecit seipsum Deum, quia substantialiter est Deus. Ille enim facit se Deum, qui singit se esse Deum, cum non sit. Nec est Deus alienus, qui vere est Deus; dicitur vero gentium alieni dicitur, quia falso dicitur nuncupantur.

CAPUT XV.

Quibus Authoritatibus probatur Christum esse Deum.

Christum autem esse Deum, multæ probant authoritates. Ait enim Hieremias: (a) *Hic est Deus noster, & non estimabitur alius ante eum: hic adiuuenit omnem viam disciplinæ, & dedit illam Iacob puer suo, & Israel dilecto suo; in terra visus est, & cum hominibus conuersatus est.* (b) Item Michæas ait: *Et tu Berthleem Ephratha nequaquam minima es in millibus Iuda; ex te enim egredietur dux qui regat populum meum Israel, & egressus eius ab initio, a diebus aeternitatis.* De eodem ait Isaïas: (c) *Prepara te Israel in occursum Domini Deitui.* Et alibi de eodem ait: (d) *Et vocabitur nomen eius, admirabilis, consilarius, Deus, fortis, pater futuri facili, Princeps pacis.* Et alibi: (e) *Propterea scelus quidem populi mei percussisti eum, non propter suum, ac si dicat Pater: Permisisti quidem Christum pati, non propter peccatum suum, sed propter populi dilectionem.* Quia videlicet Isaïas testatur, (f) *ipse peccatum non fecit, nec inveniuntur est dolus in cretus.* Si ergo verum est quod B. Iob testatur, (g) *Non est homo qui non peccet,*

(a) Baruch 3. v. 36. 37. 38. (b) Mich. 5. 2. (c) Amos 4. v. 12. (d) Isaia. 9. v. 6. (e) Idem 53. 8. (f) Ibidem. v. 9. 1. Peiri. 2. 22. (g) Iob. 14. v. 4. secundum versionem LXX, vid. Cyprianum, 1. contra Iudeos, & S. Leonem, Serm. 1. de naturitate.

peccet, nec infans cuius est vita vnius diei super terram, Si verum est quod David testatur: (a) Omnis homo mendax; & alibi: (b) non iustificabitur in confessione eius, omnis homo viuens; plusquam homo est, qui peccatum non fecit. Dicitus est Christus Emmanuel, id est, nobiscum Deus, hoc est, Deus manens in natura nostra.

CAPUT XVI.

Quibus authoritatibus muniti, dicunt, Christum non esse conceptum de Virgine.

Conantur etiam praedicti assertere, Christum non esse conceptum de Virgine. Ait enim authoritas: (c) Rorate celi desuper, & nubes pluant iustum, aperiatur terra, & germinet Salutarem. Quid per terram significatur, nisi Maria Mater Christi? qua est huius terrae apertio, nisi Mariae desfloratio? In Ezechiele etiam legitur, (d) quod clausa porta aperietur Principi. Quid per Principem intelligitur, nisi Christus, Filius Ioseph? Et de ipso Christo, mater eius ait: (e) Ego & Pater tuus dolentes quarebamus te. Præterea, quomodo potest aliqua concipere vel parere, nisi viro cognitus? Vbi autem Christiani dicunt, ecce virgo concipiet & pariet Filium, textus Hebreus non habet, Virgo, sed potius, abscondita, vel occulta.

CAPUT XVII.

Solutio Christianorum ad prædicta.

His authoritatibus respondendo dicimus, quod per apertiem non intelligitur desfloratio, vel libidinis fæditas, sed conceptionis secunditas: aperta fuisse dicitur quantum ad Christi ingressum, non aperta per virum, sed sicut fenestra vitrea dicitur aperiti radio Solis,

Bibliothec. Ord. Cisterc.

(a) Psal. 115. (b) Psal. 142. v. 2. (c) Isaie 45. 8. (d) Ezech. 44. (e) Luca 2. 48. (f) Isaie. 7. (g) Isaie. 7.

Mpræ.

non per tracturam vel per divisionem aliquam, sed quia radius eam intrat secundum sui subtilitatem naturæ. Hoc modo, imo subtiliori, dicitur porta clausa aperta esse Principi, quia Christus uterum Virginis, per virginitatem clausum, intravit ineffabili modo. Christus autem dicitur fuisse Filius Ioseph, quantum ad hominum opinionem, & quantum ad educationem. Secundum quam acceptiōē illi qui alios nutriunt, eorum Patres dicuntur. Verum est, quod sine cognitione viri lege naturæ nulla potest concipere vel parere, sed in miraculis non est quærenda lex naturæ. Illud autem quod Iudei negant scriptum esse in Isaia, f) Ecce virgo concipiet & pariet, &c. Septuaginta interpres, viriside & scientiā approbati, ita interpretatisunt, & ita interpretari voluit ipse Propheta, dicendo, & scribendo, ecce, abscondita, dicunt, concipiet, & pariet Filium, sed si communī sensu abscondita, id est, domi reclusa intelligitur, & nihil aliud, quid mirum, quid nouum, in eo concepti, & eius mysterij signum esse voluit cum ait: (g) Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum, ecce abscondita concipiet, &c. Hæc igitur nisi subtilius intelligantur, puerili omnino sensu & ipsani dicta esse a Propheta considerantur; quod quia credi & dici absurdum est, sensus est: abscondita, id est, ab amore virili & omni contagione peccati conservata, concipiet. In Syro etiam idiomate, quod affine est Hebraico, Alma interpretatur, virgo, & vbi habemus, virgo, in Hebreo habetur, alma.

CAPUT XVIII.

Quibus authoritatibus & rationibus probatur quod B.
Virgo manens intacta, Christum concepit.

Quod autem gloria virgo manens virgo concepit, & sine virili semine, multiplex in-

Hhh

singuat